

נולד בוורשה, פולין – 14.11.1910
 נפטר בבית-אלפא – 3.12.1975
 היה נשוי לבתיה (בק)
 אב למשה ודוד

אביו נפטר בעודו צעיר והאם האלמנה פרנסה את המשפחה, על ארבעת בניה. צבי קיבל חינוך מסורתי ב"חדר" ועוד משחר ילדותו עזר לפרנסת המשפחה. בשנות המשבר בפולין, עוברת המשפחה להתגורר בפאריס. צבי הצטרף לתנועת השומר-הצעיר ובשנת 1934 עלה לארץ-ישראל. כעבור זמן הצטרף לקיבוץ בית-אלפא, זמן-מה לאחר הצטרפות קבוצת "הסולל", ועבד שנים רבות ברפת. בשנת 1943 התגייס צבי לצבא הבריטי וכאשר הוקמה הבריגאדה הצטרף אל שורותיה. השתחרר עם תום מלחמת העולם. עם השנים רכש לו צבי מקצוע חדש – חשמלאות. העבודה בענף זה מביאה אותו למגע עם כל החברים, והוא תמיד מוכן לעזור. זהבה שילוני: "כאשר עברת לעבוד בחשמליה – אורו איני כולם. ידך הברוכות תיקנו והתגברו על כל התקלות ובכל עת. תמיד אפשר היה לפנות אליך, ותמיד היית מוכן לגרש את החושך" – לפי ביטויים של הילדים". כמו-כן מילא תפקידים רבים בקיבוץ בתחומי החברה. בית משפחת מנדלסון היה פתוח בפני פליטי שואה וחניכי חברות-נוער וכך גם לבם של צבי ובתיה. בכך עזרו להם להכות שורש באדמת המולדת ולהיקלט בקיבוץ. בעת מסע ההלוויה של אחיו (שהגיע לארץ עם האמא בשנת 1960) לוקה צבי בהתקף-לב. כאשר חזר מבית-חולים, המשיך בשיגרת חייו. אך התקף נוסף הכריע אותו. כתב בנו משה: "נפשך היתה פתוחה לאנשים, ובעיקר לילדים, ואנשים החזירו לך אהבה וכבוד, והילדים, גם אלו שראו אותך בפעם הראשונה, נמשכו ל'סבא המשעשע' שהיית, ואהבו להיות אתך ולדבר אתך. סוד הקסם שלך היה בשתיקה, בהקשבה, ובנסיון החיים שלך, שלמדת ממנו רבות. היית חכם ולא התהדרת בזה, דיברת עם כל אדם בשפתו הוא, ונתת לכל אדם הרגשה שאתה מבין אותו, שאתה תומך בו... היית בן-אדם שלם, מאוד מאוזן, ובעל טוב, הטוב ביותר לאמא שלנו."